

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1621/2018
27.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ обе из ... које заступа пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., против туженог ВВ - ...фонд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2710/15 од 31.03.2016. године, у седници већа од 27.03.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2710/15 од 31.03.2016. године, па се предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији П 382/13 од 23.06.2015. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужила, па је обавезан тужени да тужилама исплати на име накнаде имовинске штете по основу изгубљеног издржавања и то тужили АА 180.000,00 динара са каматом почев од подношења тужбе и убудуће по 5.000,00 динара, а тужили ББ 180.000,00 динара са каматом од подношења тужбе, а убудуће по 5.000,00 динара, а тужени је обавезан и да тужилама на име трошкова поступка исплати 123.750,00 динара. Преко досуђеног износа тужбени захтев тужила је одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2710/15 од 31.03.2016. године, усвојена је жалба туженог, па је преиначена првостепена пресуда на тај начин што је одбијен тужбени захтев тужила у целини и оне су обавезане да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 19.450,00 динара, а одбијен им је захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиле су благовремено изјавиле ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужила основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању 07.03.2000. године ГГ, који је запослен у ... амбасади у ... изазвао је саобраћајну незгоду од чијих последица је ДД, отац тужиља истог дана преминуо. У тренутку незгоде ДД је управљао путничким возилом регистарске ознаке ... које је било осигурано од аутоодговорности за штету причињену трећим лицима код "ЂЂ осигурање", над којим је окончан стечајни поступак. Споразумом о вансудском поравнању о откупу потраживања према "ЕЕ осигурању", код кога је од аутоодговорности за штету причињену трећим лицима било осигурано путничко моторно возило којим је управљао ГГ а које је закључено између туженог и тужиља, тужени је тужиљама исплатио нематеријалну штету на име душевних болова због смрти оца, трошкове сахране и подизање надгробног споменика. У овој парници тужиље од туженог потражују материјалну штету због изгубљеног издржавања наводећи да су у међувремену уписале факултет и да сада студирају.

Полазећи од чињенице да је ГГ који је управљао путничким моторним возилом ... правноснажно осуђен због кривичног дела тешког дела против безбедности саобраћаја при чему је возилом управљао под дејством алкохола, те да је у тој незгоди погинуо и отац тужиља, првостепени суд је нашао да постоји основ за одговорност туженог за тражени вид штете, па је, а након оцене свих осталих околности, делимично усвојио тужбени захтев како је наведено.

Међутим, по мишљењу другостепеног суда тужиље као правни следбеници сада покојног ДД који је управљао путничким возилом које је било осигурано од аутоодговорности за штету причињену трећим лицима код АД "ЂЂ осигурање", над којим је окончан стечајни поступак, своје евентуално право црпе из права свог правног претходника ДД. Како ДД у конкретном случају није био оштећено треће лице већ возач путничког возила и као такав уговарач осигурања од аутоодговорности за штету причињену трећим лицима искључен од права на накнаду штете у складу са одредбама члана 85. став 1. Закона о осигурању имовине и лица, који се примењује на конкретан случај (возач моторног возила чијом употребом је причињена штета), то другостепени суд налази да у конкретном случају нема правног основа да се захтев усвоји због чега је исти и одбијен у целини.

Основано тужиље у ревизији наводе да је другостепени суд погрешно применио материјално право а због чега ни чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

Није споран правни став другостепеног суда да тужиље своје право на накнаду штете заснивају на праву њиховог правног претходника, оца сада покојног ДД који је преминуо након удеса у коме су учествовала два путничка моторна возила у покрету, при чему је за удес и штету проистекло из њега крив возач другог возила, а не отац тужиља. У моменту удеса оба путничка возила су била осигурана од аутоодговорности за штету причињену трећим лицима и то возило ... држављанина (кривца за штету) код АДО "ЕЕ осигурање", а возило оца тужиља код АД "ЂЂ осигурање" над којим је окончан стечајни поступак. Такође је прихватљив и став другостепеног суда да онај ко нема статус трећег лица не може полагати право на накнаду штете из саобраћајног удеса, а у складу са чланом 85. Закона о осигурању имовине и лица који је важио у моменту удеса ("Службени гласник РС" 30/96... 55/99). Међутим, статус трећег лица у

овом случају, а у односу на покојног оца тужила, не треба ценити у односу на "ЂЂ осигурање" са којим је отац тужила имао закључен уговор о осигурању за штету причињену трећим лицима, већ га треба ценити у односу на "ЕЕ осигурање" са којим је лице одговорно за штету – ... држављанин, имало закључен уговор о осигурању од штете причињене трећим лицима, а у том односу покојни ДД јесте треће лице са правима која му из тога припадају. Уосталом, по истом основу тужени је тужилама по међусобном споразуму о вансудском поравнању о откупу потраживања који је закључен 2009. године већ признао накнаду нематеријалне штете као и трошкова везаних за сахрану њиховог покојног оца. Тужени је у закључењу тог споразума, као и у овој парници учествовао у складу са одредбом члана 99. Закона о осигурању имовине и лица који је напред наведен. Међутим, а како је тужени то још у одговору на тужбу навео, за учешће туженог и његову одговорност у конкретном случају постоје услови које поменути Закон прописује (правно схватање Грађанског одељења Врховног суда Србије од 07.11.2002. године и 09.12.2002. године). Један од основних услова је да обавеза за накнаду штете из средстава ... фонда доспева према ВВ даном закључења стечајног поступка над осигуравајућом организацијом са којом је штетник имао закључен уговор о обавезном осигурању моторних возила. Тужени је у поступку истицао да стечајни поступак над "ЕЕ осигурање" још увек није завршен, а чиме се нижестепени судови у поступку нису бавили, што је према напред наведеном услов за доспелост потраживања према туженом.

Због свега тога другостепена одлука је морала бити укинута на основу члана 416. став 2. ЗПП.

У поновном поступку, другостепени суд ће најпре расправити питање доспелости потраживања према туженом, па ако нађе да је исто доспело онда ће оценити основаност тужбеног захтева са аспекта материјалног права које то питање регулише.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић